Lietas Nr. C31204016
Lietas arhīva Nr. C-1758-16/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā, 2016.gada 22.decembrī

Jelgavas tiesa

tiesnese M.Griķe
tiesas sēžu sekretāre A.Paņkiva

civillietā

sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, maza apmēra prasībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par naudas piedziņu Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā.

Aprakstošā daļa

Civilprocesa likuma 32.^{1} panta kārtībā tiesā saņemta iztiesāšanai civillieta, kas ierosināta Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā 2016. gada 23. martā, strīdā starp pusēm, kur prasītājs sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks", pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 8. panta otro daļu, 10.panta pirmo daļu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, Civillikuma 1765., 1759.pantu, Civilprocesa likuma 1., 5., 23., 24., 26., 33., 34., 41., 195., 250.^{18}, 250.^{20}, 250.^{19} pantu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu", Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", cēlis maza apmēra prasību par naudas piedziņu pret atbildētāju /pers. A/ ar prasījumu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam parādu par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2012. gada 1. oktobra līdz 2015. gada 1. novembrim EUR 1953,20 un likumiskos procentus par periodu no 2013. gada 5. janvāra līdz 2015. gada novembrim EUR 192,52, tiesas izdevumus un noteikt prasītājam tiesības saņemt 6% gadā par laiku līdz sprieduma izpildei.

Prasībā norādīti apstākļi, ka prasītājs, saskaņā ar 2004.gada 7.oktobra nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr.DI-04-433-lī , kā arī 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr. RD -11-910-lī, apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/, Rīgā.

Zemesgrāmatā atbildētājai no 2007.gada 26.februāra reģistrētas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./adrese/.

Dzīvojamās mājas īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības un nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot šo māju. Tādēļ Rīgas pašvaldībai ir pienākums apsaimniekot un uzturēt māju.

Atbildētāja nav sniegusi nekādus konkrētus mutiskus vai rakstveida iebildumus par saņemtajiem pakalpojumiem vai izrakstītajiem rēķiniem.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, atbildētājai ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, kā arī segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašumu.

Prasība papildināta ar tās pieaugumu, parādu aprēķinot uz 2016. gada 1. septembri summā EUR 2 283,11 parāda piedziņai un EUR 263,02 likumisko procentu piedziņai.

Atbildētāja/pers. A/ tiesai rakstveidā paskaidro, ka prasību neatzīst. Ceļ iebildumus, ka viņai pieder divi dzīvokļi mājā /adrese/ ar Nr. 2 un Nr.3. SIA "Zemgale" pieprasījusi slēgt apsaimniekošanas līgumu ar atbildētāju gan 2006., gan 2007. gadā, neapspriežot tā saturu un atsakoties pārrunāt līguma būtiskās sastāvdaļas. Dzīvojamā mājā ir četri dzīvokļi. Apsaimniekošanu veic paši iedzīvotāji, kuri 2012., 2013.gadā atteikušies no apsaimniekošanas, iesniedzot savus iesniegumus prasītājam. Apsaimniekošanas pakalpojumi nav sniegti. Ceļ iebildumus par sētnieces darbu un zāles pļaušanu. Prasītājs neievēro grāmatvedības prasības, tāmē jumta nomaiņai 2010. gadā ietverta summa arī citai mājai. Kļūda nav labota, summa pieaug. Aprēķinātas izmaksas par pakalpojumiem, kas nekad nav veikti, kā kāpņu slaucīšana, mazgāšana, sienu mazgāšana, lifta tīrīšanu, - mājā nav lifta, ūdensvada un kanalizācijas cauruļvadu sistēmas tehniskā apkalpošana nekad nav veikta. 2012. gada septembrī notika ūdensvada plīsums. Uzskata, ka tas nebūtu noticis, ja regulāri tiktu veiktas apkopes. Nepiekrīt, ka tiek prasīta samaksa par santehniķu darbu, jo avārijas sekas novērsa SIA "Rīgas ūdens" speciālisti. Iebildumus var celt par visām pozīcijām, izņemot darbus, kas tikuši veikti. Nepiekrīt parāda aprēķinam, uzskatot, ka tas ir pilnīgi aplams, veikts negodīgi un nepamatoti.

Paskaidrojumos par prasības pieaugumu, atbildētāja ceļ iebildumus, ka prasītājs joprojām neveic mājas apsaimniekošanu, jebšu to sniedz pēc sev vien zināmiem kritērijiem: kopš 2016. gada maija sētniece bijusi 2-3 reizes, divas reizes pļauta zāle, nekādi citi pakalpojumi nav sniegti. Norāda uz prasītāja rupju neuzmanību, norādot atbildētājas nepareizu uzvārdu, aprēķinot un izrakstot rēķinus kanalizācijas pakalpojumam. Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus par pakalpojumu sniegšanu. Atbildētājai nav iespējams pierādīt to, kas nav bijis, ka pakalpojumi reāli dzīvē nav sniegti. Prasītājam jāpierāda, ka pakalpojumi ir sniegti. Apstrīd rēķinu pamatotību pēc būtības.

Prasītājs, atsauksmē lūdzis atlikt lietas izskatīšanu un dot iespēju prasītājam iesniegt papildus pierādījumus.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarota pārstāve /pers. B/, prasību uzturot pilnā apmērā, paskaidroja, ka dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši nama apsaimniekošanu un pārvaldīšanu, prasītājs uz likuma un pilnvarojuma pamata turpina veikt šos pienākumus, kuri dalās tādos, kas veicami obligāti un tādos, no kuriem var atteikties un veikt paši dzīvokļa īpašnieki. Atsaucās uz Ministru kabineta noteikumiem Nr. 1013, 1014. Dzīvokļu īpašumi nav apvienoti vienā īpašumā zemesgrāmatā. Katram dzīvoklim tiek veikts atsevišķs aprēķins. Atbildētājai ir pienākums veikt maksājumus, ko prasa prasītājs

uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pamata. Likumiskos procentus uz Civillikuma 1759. un 1765. panta pamata. Maksājumus, ko veikusi atbildētāja, prasītājs sadalījis proporcionāli, tas ir atspoguļots iesniegtajos parāda aprēķinos. Likumiskie procenti aprēķināti vienu reizi, tos aprēķinot par katru rēķinu atsevišķi un summējot, bet no tā nemainās aprēķina rezultāts.

Atbildētāja/pers. A/ paskaidroja, ka prasību neatzīst pilnīgi. Uzskata, ka prasītājs nepamatoti prasa samaksu par to, ko nav veicis. Paskaidroja, ka ir veikusi maksājumus par ūdeni, kanalizāciju un apgaismojumu koplietošanas telpās. Sētniece savu darbu dara reti, nepietiekamā kvalitātē, paviršī tīrot sniegu un ilgstoši vispār neveicot savu darbu. Koplietošanas telpas, kas uzkopjamas ir aptuveni 10kvm, tos tīra prasītāja un kaimiņiene. Kāpnes vispār nav tīrāmas, jo ir aizslēgtas. Lapas pienācīgi netiek vāktas, savāktās netiek aizvestas, to darījusi pati prasītāja. Tāpat, veicot ēkas uzlabojumus, tajā skaitā, ieliekot logus kopīpašumā, sakārtojot fasādi, labiekārtojot teritoriju, kopjot to. Cēla iebildumus par aprēķinu, par it kā veiktajiem darbiem cokolstāvam, kura ēkai nav, par ūdens apgādes avāriju, kad ūdens nav bijis sešas dienas, darbus veicis SIA "Rīgas ūdens", apšauba darbu veicēju un tāmi, kā arī citus, ar to saistītus pierādījumus. Uzskata, ka prasītāja iesniegtie rakstveida pierādījumi kā tādi nav vērtējami, jo ir taisīti, neievērojot faktiskos apstākļus. Prasītājs nepamatoti prasa likumiskos procentus, jo starp pusēm saistības nav nodibinātas. Atbildētājai likumisko procentu aprēķins nav saprotams. Dzīvojamā mājā ir četri dzīvokļu īpašumi, divi no tiem pieder atbildētājai. Viņa tos ir apvienojusi, bet zemesgrāmatā kā viens īpašums tas nav reģistrēts. Abiem dzīvokļiem ir viens ūdens skaitītājs. Norādīja uz aprēķinu kļūdām un pretrunām, katram dzīvoklim, prasītājam norādot skaitļus un veicot aprēķinus.

Motīvu daļa

Uzklausījusi paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājai jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājai – iebildumu pamatotība.

Prasītāja iesniegta zemesgrāmatu apliecība pierāda atbildētājas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese/, uz 2007.gada 12.februāra pirkuma līguma pamata; nav strīda, ka prasītājai mainīts uzvārds, ko apliecina atbildētājas iesniegts pierādījums uzvārda maiņai.

Prasītāja ir juridiska persona, ko apliecina Uzņēmumu reģistra izziņa. Par to nav strīda.

Nav apstrīdēts un tiesai ir zināms, ka ar Uzņēmumu reģistra valsts notāres [..] 2010.gada 29.decembra lēmumu reģistrēta Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale" reorganizācija, nosakot, ka Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale" saistību un tiesību pārņēmēja ir SIA "Rīgas namu pārvaldnieks". SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", kā Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale" saistību un tiesību pārņēmēja, saskaņā ar 2004.gada 7.oktobra nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr. DI -04-433-lī, kā arī 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/.

Atbilstoši 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma Nr.RD-11-910-lī, kas noslēgts ar pašvaldību, prasītājs dzīvojamo māju pārvaldīšanu veic tam pieejamā finansējuma robežās, ko veido dzīvokļu īpašnieku veiktie maksājumi [..].

Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums starp pusēm nav slēgts. Saistību tiesības starp pusēm ir uz likuma pamata.

Prasītājs iesniedzis obligāti veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānotās ieņēmumu un izdevumu tāmes mājai /adrese/2012., 2013., 2014., 2015. gadam (lietas lapa 26-29), atbildētāja to iesniegusi 2015., 2016. gadam (lietas lapa 96, 97), prasītājs - rēķinus (lietas lapa 33), prasības summas aprēķinu (lietas lapa 30-32), pirms prasības celšanas brīdinot par nodomu celt prasību tiesā un aicinot atbildētāju veikt norēķinu (lietas lapa 34-37).

Prasītājs prasījuma tiesības pierādījis ar noteiktiem rakstveida pierādījumiem, atbilstoši Civillikuma 1483.panta 4.punkta prasībām.

Atbildētāja iesniegusi zemesgrāmatu apliecības, kas pierāda viņas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr.2 un Nr.3, /adrese/ (lietas lapa 47,48). Tātad, atbildētājai pieder divi atsevišķi dzīvokļu īpašumi šajā namā. Prasītājs prasa parādu, kas aprēķināts dzīvoklim Nr.2.

Uzvārda maiņas atļauja pierāda atbildētājas uzvārda maiņu no /uzvārds/ uz /uzvārds/ (lietas lapa 51).

Zemesgabala robežu plāns iesniegts ar atbildētājas veiktiem rakstveida komentāriem, norādot ūdensvada plīsuma vietu; teritoriju, ko tīra RNP; RNP iztīrīta notekūdeņu tekne (lietas lapa 50).

Atbildētāja saņēmusi prasītāja brīdinājumu (lietas lapa 52,53), jo iesniedz to kopijas.

2015. gada 16.jūnijā /pers. A/ prasītājam pieprasījusi veikt 2014., 215.g. izrakstīto rēķinu korekciju attiecībā uz kanalizāciju, jo šāds pakalpojums netiek sniegts (lietas lapa 54). Nav pamata uzskatīt, ka prasītājs to saņēmis, jo nav nekādas atzīmes par to vai pierādījumi par nosūtīšanu.

Tāpat, atbildētāja iesniegusi elektroniskā pastā 2012. gada 19. jūnijā saņemtu prasītāja atbildi uz viņas iebildumiem, kas izteikti ar 2013. gada 17. maijā iesniegtu iesniegumu (lietas lapa 55-56).

Atbildētāja saņēmusi 2012. gada 18.oktobrī taisītu prasītāja paziņojumu par avārijas situācijas novēršanu un avārijas situācijas novēršanas darbu izmaksām (lietas lapa 57).

Par avārijas notikumu, tā sekām un to, ka tā tikusi novērsta, strīda nav.

2013. gada 16. maijā /adrese/, dzīvokļu īpašnieki [..] taisījuši pieprasījumu prasītājam (lietas lapa 58-59), pieprasot un nosakot, ka ar 2013. gada 13.februāri visi dzīvokļu īpašnieki ir atteikušies no dzīvojamās mājas kopšanas un teritorijas kopšanas pakalpojumiem; pieprasot veikt 2013. gadā izrakstīto rēķinu korekcijas (lietas lapa 59), kā arī iesniegts 2013. gada 13. februāra iesniegums (lietas lapa 60-61) ar līdzīgu saturu, uz kura ir atzīme, ka prasītājs to saņēmis. 2013. gada 16. maijā taisītais dokuments nav ar atzīmi par tā saņemšanu, nav pierādījumu par tā nosūtīšanu.

2013. gada 25. janvārī prasītājs elektroniskā vēstulē (lietas lapa 62-65) sniedzis izskaidrojumu, cita starp par tāmēm un aprēķiniem. Tāpat, iesniegti atbildētājas iesniegumi prasītājam un pušu sarakste (lietas lapa 66-82).

Atbildētāja saņēmusi prasītāja taisītu aprēķinu veiktajiem remontdarbiem /adrese/ no 01.01.2000 līdz 31.12.2012 (lietas lapa 83-84).

2015.gada 21.decembrī taisīts atbildētājas iesniegums prasītājam (lietas lapa 85), bet nav pierādījumu par tā iesniegšanu vai nosūtīšanu. Lietas lapās 86-88, 90-92, iesniegti, iespējams, atbildētājas veikti aprēķini, to pamatotība nav noteikti pierādīta. Iesniegts akts par ūdens skaitītāja nomaiņu, taisīts – gads nav redzams, 9. decembrī (lietas lapa 89).

Aptuveni aprēķini sadzīves atkritumu apsaimniekošanās maksām (lietas lapa 93), Vides pārvaldes atbilde atbildētājai sniedz skaidrojumu par aprēķinu.

Tāpat, atbildētāja iesniegusi prasītāja taisītu dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas faktisko ieņēmumu un izdevumu pārskatu par 2011., 2012., 2013., 2014. gadu (lietas lapa 97, 100, 101, 102).

Prasītājs, iesniedzot pieteikumu par prasības summas pieaugumu, iesniedzis prasības summas aprēķinu (lietas lapa 111,112, 116, 117), rēķinu (lietas lapa 113).

Atbildētāja, sniedzot paskaidrojumus un iebildumus, iesniegusi rēķinu par 2016. gada septembri (lietas lapa 125) un oktobri diviem dzīvokļiem Nr.2, Nr.3 (lietas lapa 126, 127), kā arī 2016. gada 25. oktobrī taisītu paziņojumu, ar pieprasījumu veikt izrakstīto rēķinu korekciju par

kanalizāciju, jo dzīvokļu īpašnieki paši veic tās izvešanu/ asenizāciju (lietas lapa 128, 129), pievienojot pierādījumus par to, ka prasītājs to saņēmis.

Izdruka no ibankas.seb.lv (lietas lapa 95) pierāda četrus atbildētājas veiktus maksājumus prasītājam 2015. gada 24.novembrī summā EUR 94,27. Nav strīda par to, ka prasītājs tos saņēmis un tie parādā nav iekļauti.

Sniedzot atsauksmi uz atbildētājas paskaidrojumiem, prasītājs iesniedzis tiesai dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas faktisko ieņēmumu un izdevumu pārskatu par 2012., 2013., 2014., 2015. gadu (lietas lapa 144-147), aktu un tāmi par veiktiem darbiem /adrese/, laikā no 2014. gada 2. līdz 19. jūnijam (lietas lapa 148, 149), pierādījumus par darbu nodošanu un pieņemšanu 2012. gada 2.februārī, tāmi, shēmu (lietas lapa 150, 151, 152).

Papildus prasītājs iesniedzis 2013. gada 4.februāra un 18. marta apskates aktu (lietas lapa 180, 185), 2012. gada 10. oktobra rēķinu (lietas lapa 182), 2012. gada 15. oktobra apsekošanas aktu (lietas lapa 183), defekta aktu (lietas lapa 184), kā arī apsekošanas aktus par 2016. gadu (lietas lapa 186-194), kad prasītāja puse vienpersoniski apsekojusi /adrese/, konstatējot, ka teritorija uzkopta atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Vairāki norādītie pierādījumi iesniegti vairākkārt, gan apliecinātu, gan neapliecinātu kopiju veidā. Neviens no lietas dalībniekiem pierādījumus nav apstrīdējis. Citus iegūt nav vēlējies. Puses vienādi ieskata, ka tiesa var tasīt nolēmumu uz pušu iesniegto pierādījumu pamata.

Kopš 2011.gada 1.janvāra atbildētājas pienākums veikt prasītos maksājumus noteikts ar Dzīvokļu īpašuma likumu, tā 10., 13.pantā.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1. – 3.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai.

Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmusi pārvaldīšanas tiesības, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju par prasībā norādīto laika posmu, par ko celta prasība.

Līdz ar to, tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja puse savu pienākumu apsaimniekot dzīvojamo māju un nodrošināt komunālo pakalpojumu saņemšanu ir pildījusi, bet atbildētāja savu pienākumu maksāt par apsaimniekošanu un par komunālo pakalpojumu sniegšanu nav izpildījusi.

Atbildētāja cēlusi iebildumus par saņemtajiem pakalpojumiem un izrakstītajiem rēķiniem.

Mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa tiek noteikta pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu". Savukārt norēķināšanās par saņemtajiem pakalpojumiem tiek noteikta pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Piedzenamās summas aprēķins pierāda prasības summu, ko atbildētājai ir pienākums maksāt, atbilstoši likumam un Ministru kabineta noteikumiem (sk. iepriekš).

Civillikuma 1402.pants nosaka, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1651.pants noteic, ka nokavējums ir saistības izpildīšanas vai izpildījuma pieņemšanas prettiesīgs novilcinājums. Pirmajā gadījumā ir parādnieka, bet otrajā – kreditora nokavējums.

Civillikuma 1828.pants noteic, ka, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu.

Nav pamata apšaubīt apstākli, ka katru mēnesi prasītājs izraksta rēķinu un atbildētāja to saņem, jo par to nekādi iebildumi vai apsvērumi nav celti.

Starp pusēm ilgstoši nav vienprātības. Atbildētāja ilgstoši izteikusi savus iebildumus par nesaņemtajiem pakalpojumiem vai to nepienācīgu kvalitāti. Prasītājs uzskata, ka tie novērsti, veicot apsekošanas 2016. gadā un taisot aktus, par ko iesniegti rakstveidā prasītāja darbinieku, vienpusēji taisīti akti.

Tiesa vērtē iebildumus, kas attiecas uz prasītāja veikto apsaimniekošanas darbu attiecībā uz sētnieka darbu, zāles pļaušanu un lapu savākšanu, kā arī citus. Tomēr, neesot pierādījumiem un attiecīgiem aprēķiniem, prasības summu tas nevar ietekmēt, jo nav šaubu, ka vispārīgi sētnieka darbi tikuši veikti, iebildumi ir par to kvalitāti un kvantitāti, kas strīdā noteikti nav nomērāma/aprēķināma.

Nav šaubu, ka mājas iedzīvotāji atteikušies no šiem pakalpojumiem, bet tie turpināti, tieši nenoskaidrotā un nepierādītā apjomā. Pušu paskaidrojumi ticami norāda, ka tie veikti, bet ar izteiktiem iebildumiem. Tiesas ieskatā, šādā gadījumā būtu pieaicināms neatkarīgs vērtētājs, jo abas puses ir ieinteresētas. Tā kā šāda kārtība nav tikusi ievērota, pierādījumu, kas ticami un objektīvi ļautu novērtēt darbu apjomu vai to neesamību, nav, pie apstākļiem, kad uz likuma pamata darbojas dzīvojamās mājas pārvaldnieks, un noteiktā kārtībā šī funkcija nav tikusi pārņemta vai nodota citai personai, pamatoti uz norādītās normatīvo aktu bāzes noteikt dzīvokļa īpašniecei, kas ir atbildētāja lietā, veikt maksājumus. Atbrīvot no šī pienākuma, strīdā starp pusēm, uz iesniegto pierādījumu pamata, nav pietiekama pamata.

Arī taisnīguma un samērīguma principi, pie pierādījumu novērtēšanas, ir prasītāja labā.

Var nepiekrist prasītāja praksei, ka veiktie maksājumi netiek ieskaitīti ar mērķi, kāds norādīts maksājuma uzdevumā, tomēr, tie pēc būtības nemainītu prasības summu, jo nav noskaidroti tādi pierādāmi apstākļi, kas pamatoti atbrīvotu atbildētāju no pienākuma veikt pieprasītos maksājumus, kuru aprēķina veikšanas nepamatotība, strīdā, pušu sacīkstē, noteikti nav pierādīta.

Nepietiekami, ceļot iebildumus, norādīt uz to, kas nav darīts, uzskatot, ka negatīvs fakts nav jāpierāda.

Likums un Ministru kabineta noteikumi, kuri piemērojami strīdā, noteikti noteic pušu tiesības un pienākumus, arī gadījumā, kad tiesiskās attiecības ir uz likuma pamata, kā ir starp pusēm šajā lietā.

Tas neliedz pusēm vienoties un slēgt darījumu rakstveidā, tomēr, pie vēsturiskās situācijas valstī, kad dzīvokļi tika nodoti privatizācijai, uz likuma pamata pašvaldībai nododot to apsaimniekošanu, līdz dzīvokļu īpašnieku kopība pati to pārņem vai noteiktā kārtībā nodod citas personas pārvaldībā un apsaimniekošanā, dzīvojamā māja nevar palikt bez apsaimniekotāja. Gadījumā, ja pašvaldības izveidotais apsaimniekotājs neapmierina dzīvokļu īpašniekus, to kopību, veicamas ar likumu noteiktas darbības, lai to pārtrauktu.

Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumi Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", izdoti saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta piekto daļu, piemērojami līdz dienai, kamēr dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības un dzīvokļu īpašnieki nav savstarpēji vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtība (skat. noteikumu 2. punktā). Līdz ar to, minētie noteikumi ir saistoši pusēm, tajā skaitā, kārtībai, kādā tiek pārrēķināta samaksa par pakalpojumu, kas nav nodrošināts vai nav nodrošināts līgumā noteiktajā kvalitātē vai

daudzumā (4.2.3.p.). Nav būtiskas nozīmes apstāklim, ka starp pusēm nav līgumiskas attiecības, jo, kā motivēts iepriekš, tas ir uz likuma pamata.

Iekams noteikti nav ievērota tiesiski noteikta kārtība apsaimniekotāja maiņai, vai pārrēķina veikšanai, Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā, nevar un nav pamata atbrīvot atbildētāju no ar normatīvu aktu noteikta pienākuma veikt prasītāja aprēķinātos maksājumus par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un pārvaldīšanu un pakalpojumiem.

Kļūdains ir atbildētājas viedoklis, ka prasītājs vērtējams kā viņas pilnvarnieks un darbojies ar neuzdotu lietvedību. Tiesiskās attiecības starp pusēm ir uz prasībā pamatoti norādītās normatīvo aktu bāzes un kā tādas ir saistošas pusēm, iekams nav tikušas pārtrauktas tam noteiktā kārtībā.

Tas, ka maksājumu saistības, kas nodibinātas uz likumīga pamata, pienācīgi izpildītas, saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, jāpierāda atbildētājai, taču šādi pierādījumi lietā nav iesniegti, līdz ar ko prasītājas prasība par parāda un likumisko nokavējuma procentu piedziņu ir apmierināma pilnā apmērā.

Uz likuma pamata, saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu, procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Tā kā rēķini no prasītāja puses tiek izrakstīti katru mēnesi, atteikšanās maksāt nav likumīga, jo nav veikta tiesiskā ceļā, kavējot maksājumu, iestājas samaksas kavējums. Tiesa pārbaudījusi veikto aprēķinu, ka tas veikts par katru samaksas kavējumu, kas noteikts izpildei rēķinā. Atzīt to par nepamatotu vai nepareizu pušu sacīkstē nav pamata. Aprēķins veikts atbilstoši Civillikuma 1765. panta pirmās daļas noteikumiem, uz likuma pamata aprēķinot sešus procentus no simta gadā.

Saistību tiesības, kas starp pusēm ir uz likuma pamata, saskaņā ar Civillikuma 1732. pantu, tāpat kā visas privāttiesības, aizsargājamas tikai tiesas ceļā; tādēļ neviens nedrīkst meklēt savas tiesības patvaļīgi.

Lietā ir pietiekami pierādījumi, kas apstiprina pušu saistības un to, ka prasītājai ir prasījuma tiesības pret atbildētāju. Vērtējot celtos iebildumus, nav pamata uzskatīt, ka prasītāja puse, veicot aprēķinus, nav ievērojusi Ministru kabineta 2008. gada 9. decembra noteikumus Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu", Ministru kabineta 2008. gada 9.decembra noteikumus Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", vai, ka tie aprēķināti nepareizi vai nepamatoti.

Saskaņā ar Civillikuma 5. pantu, Civilprocesa likuma 92. – 97. pantu, būtu netaisnīgi un nepamatoti noraidīt prasību pilnīgi, jo atbildētāja to neatzīst ar argumentiem, ka prasītājs nav veicis darbības, par ko tiek prasīta samaksa. Daļējai prasības apmierināšanai nav pamata, jo tam iztrūkst noteikti pierādījumi. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 9., 10. pantu, 93. panta ceturto daļu, par pierādījumiem, vērā ņemams, ka no atbildētājas puses tādi nav iegūstami, par ko liecina sniegtie paskaidrojumi, jo attiecas uz laika periodu, par kuru veikts parāda aprēķins.

Tiesību doktrīnas atziņa, ka neapšaubāmi, tiesai vispirms jāpārbauda prasītāja tiesību aizskāruma esamība. Šo jautājumu noskaidrošana nav atkarīga no atbildētāja celtajiem iebildumiem pret prasību (sk. Līcis A., Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Mācību līdzeklis tiesību zinātņu studentiem, Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2003, 26.lpp.). Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteiktajam principam jāpierāda, pierādījumi jāiesniedz tam, kurš apgalvo, un nevis tam, kurš noliedz. Tādējādi *onus probandi* – pierādīšanas nasta jeb pierādīšanas pienākums vispirms gulstas uz prasītāju, kurš griežas tiesā ar lūgumu aizsargāt aizskartās tiesības. Līdz brīdim, kamēr prasītājs nav pierādījis prasību (savu prasījumu pamatotību), atbildētājam nekas nav jāpierāda (..) (sk. Līcis A., Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Mācību līdzeklis tiesību zinātņu studentiem, Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2003, 72.lpp.; Civilprocesa likuma komentāri, I daļa (1.-28.nodaļa), sagatavojis autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2011, 256.lpp.).

Prasītāja iesniegtie rakstveida pierādījumi pietiekami pierāda kā prasības pamatu, tā priekšmetu, prasības summu, ir ticami, jo pretēji pierādījumi, kas tos noteikti izslēgtu, pušu sacīkstē nav iegūti.

Atbilstoši līgumam ar pašvaldību, prasītājs katru gadu iesniedz rakstveida pārskatu par dzīvojamo māju pārvaldīšanu. No tā secināms, ka arī pašvaldība veic pārbaudi par prasītāja veikto dzīvojamās mājas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, pārbaudot līguma izpildei saņemto finansējumu un tā izlietojumu attiecīgo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai. Nav pamata uzskatīt, ka būtu notikusi prettiesiska rīcība, ņemot vērā arī atbildētājas argumentu, par ko gan pierādījumi nav iesniegti, ka sniegtas sūdzības pašvaldībai, tās priekšsēdētājam.

Civillikuma 1.pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

Civillikuma 1.pantā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katrai personai savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda godprātīgi, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājai – iebildumu pamatotība.

Civilprocesā darbojas sacīkstes princips (likuma "Par tiesu varu" 25. pants, Civilprocesa likuma 10. pants).

Civillikuma 3. pants noteic, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

No Latvijas Republikas Satversmes 1.pantā ietvertā taisnīguma principa izriet, ka tiesas spriešanas uzdevums ir atrast patiesu un taisnīgu lietas risinājumu, citiem vārdiem sakot, tiesas darba rezultātam bez šaubām ir jābūt „taisnīgam spriedumam" (skat. Satversmes tiesas 2003.gada 4.februāra spriedumu lietā Nr.2002-06-01).

Kā atzīts tiesību doktrīnā, jautājumā par patiesības noskaidrošanu tiesa nekādā ziņā nav vienaldzīga skatītāja, kas pasīvi uztver to, ko puses ceļ tai priekšā, un pie tam tādā apgaismojumā, kādu piešķir apstākļiem viena vai otra puse. Gluži otrādi, lai gan pierādījumus iesniedz vai uz tiem atsaucas katra no pusēm, tiesai tomēr jāraugās uz tiem kritiski, jānoskaidro to objektīvā vērtība un jācenšas noskaidrot patiesos, faktiskos apstākļus, kam galarezultātā jānoved pie patiesības (skat. Bukovskis V. Civilprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933, 332.-333.lpp.).

Civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu (skat. A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 62.lpp.).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmās daļas noteikumi uzliek pusēm pienākumu pierādīt faktus, ar kuriem tās pamato savus prasījumus un iebildumus. Prasītājam jāpierāda prasījumu, bet atbildētājai – iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 95.panta pirmo daļu, tiesa pieļauj tikai likumā noteiktos pierādīšanas līdzekļus.

Pierādīšanas līdzekļus tiesā izvēlas lietas dalībnieki, atbilstoši Civilprocesa likuma 8., 9., 10. pantā nostiprinātajiem tiesvedības principiem.

Pušu sacīkste (Civilprocesa likuma 10. pants) nozīmē, ka strīdā pušu tiesiskās attiecības tiesa izspriež tikai uz to pierādījumu pamata, kurus iesniegušas abas puses. Tiesas iniciatīva un aktivitāte līdzās pušu sacīkstei ir pieļaujama tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams patiesības noskaidrošanai lietā, laika un procesuālo līdzekļu ekonomijas nolūkā, tiesvedības paātrināšanai lietā (Civilprocesa likuma komentāri, I daļa, Otrais papildinātais izdevums, sagatavojis autoru kolektīvas prof.K.Torgāna zinātniskajā redakcijā, Tiesu namu aģentūra, 2016, 62-63 lp.).

Tiesa ir pārbaudījusi visus prasībā norādītos argumentus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta nosacījumiem.

Tiesas ieskatā prasītāja puse ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem prasību ir pierādījusi, atbildētājas paskaidrojumos par prasību izteiktie iebildumi nesatur tādus apsvērumus, un pierādījumus, kas būtu pamats tiesai apšaubīt prasītājas iesniegtos pierādījumus, kas pamato prasību, tajā skaitā galvenā parāda aprēķinu un parāda apmēru.

Lietā ir strīds par to, vai prasītājs – sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks" pārvalda un apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/, un nodrošina dzīvokļa Nr.2 īpašniecei komunālos un apsaimniekošanas pakalpojumus.

Attiecības starp pusēm pastāv uz likuma pamata, jo dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot māju. Līdz ar to, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pilda dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekošanas pienākumu.

Dzīvojamā mājā, kuru dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu nav pārņēmusi pārvaldīšanā un apsaimniekošanā un kurā dzīvokļu īpašnieki likumā noteiktajā kārtībā nav lēmuši par pārvaldīšanas un apsaimniekošanas kārtību un noteikuši maksu par to, kārtību, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, nosaka Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumi Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu".

Tiesas sēdē noskaidrots un ar lietas materiāliem apstiprināts, ka apsaimniekošanas maksa dzīvojamai mājai /adrese/, ir aprēķināta saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu".

Prasības pieteikumam pievienotas obligāti veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānotās ieņēmumu un izdevumu tāmes, kuras taisītas un dzīvokļu īpašniekiem paziņotas atbilstoši minēto noteikumu 10.punktam un lietā nav iesniegti pierādījumi, ka dzīvokļu īpašnieki noteikumu 12. vai 16.punktā noteiktajā kārtībā būtu pieņēmuši lēmumu noraidīt pārvaldnieka piedāvāto dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu, vai pieņēmuši kādu citu lēmumu, kuru paziņojuši pārvaldniekam noteikumu 17.punkta kārtībā. Līdz ar to, atbilstoši noteikumu 14.punktam, dzīvojamās mājas pārvaldnieka aprēķinātā maksa nākamajam (attiecīgajam) kalendāra gadam stājas spēkā ar attiecīgā gada 1.janvāri.

Novērtējot prasības pieteikumam pievienotās tāmes kopsakarā ar atbildētājas iebildumiem un prasītāja lietā iesniegtajiem pierādījumiem par apsaimniekošanas un pārvaldīšanas darbu veikšanu, tiesa atzīst atbildētājas iebildumus par nepamatotiem.

Ministru kabineta2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1014 [..] 7.punkts noteic, ka ikvienā dzīvojamā mājā organizējami šādi uzturēšanas un apsaimniekošanas pakalpojumi: dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas un tai piesaistītā zemesgabala sanitārā kopšana un labiekārtošana (t.sk., deratizācija, dezinsekcija); dzīvojamās mājas (tai skaitā inženiertehnisko komunikāciju un sistēmu) tehniskā apkope, kārtējie remontdarbi; mājas pārvaldīšanas pakalpojumi (tai skaitā finanšu uzskaites un juridiskie pakalpojumi, lietvedības nodrošināšana) un nākamajam periodam nepieciešamo remontdarbu plānošana (vismaz trim nākamajiem gadiem vai citam dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē noteiktajam periodam). No minēto uzturēšanas un apsaimniekošanas pakalpojumu nodrošināšanas dzīvojamai mājai dzīvokļu īpašnieki nevar atteikties, tas ir obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta izpratnē.

Atbildētājas iebildumi par to, ka prasītāja nav sniegusi šādus pakalpojumus, ir pretrunā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem.

Pie šādiem apstākļiem tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja iesniegtos pierādījumus, kas veikti, atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Tādi to trūkumi, kas pamatoti var kalpot to atzīšanai par nepamatotiem, nav konstatēti.

Atbildētāja, ceļot iebildumus, to pamatotību noteikti nepierāda.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 1. – 5. un 8.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums: piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus un pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus. Savukārt Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā, kā arī sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu.

Pamatojoties uz iepriekšminēto tiesību normu kopumu, atbildētājai kā dzīvokļa Nr. /adrese/, īpašniecei ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem.

Ar lietas materiāliem pierādīts, ka atbildētāja kā dzīvokļa īpašniece nav pildījusi minētajā likumā noteiktos pienākumus, kā rezultātā viņai ir izveidojies dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas izdevumu un maksas par komunālajiem pakalpojumiem parāds, prasības summas parāda piedziņai apmērā, no kā pamatoti, uz likuma pamata, prasītājs aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus, izlietojot ar likumu noteiktu tiesību.

Novērtējusi iesniegtos pierādījumus, paskaidrojumus, tiesa secina, ka prasība apmierināma pilnīgi.

Prasītāja samaksātie tiesas izdevumi pierādīti ar noteiktiem rakstveida pierādījumiem – maksājuma uzdevumiem un tie, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, ir piedzenami no atbildētājas prasītāja labā – samaksātā valsts nodeva EUR 336,59 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70. Daļā, kurā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5.punkts) nav tikuši samaksāti EUR 10,85, tie piedzenami no atbildētājas valsts labā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 33., 39., 40., 41., 42.panta noteikumiem. Apmierinot prasību, atbildētājai tiesāšanās izdevumi nav atlīdzināmi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillikuma 1765.pantu, nosakāmas prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus no parāda summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Judikatūrā (Latvijas Republikas

Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 14.februāra spriedums lietā Nr. SKC-75; 2009.gada 25.novembra lēmumā lietā Nr. SPC-111; 2013.gada 26.aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-1106) pausts viedoklis, ka Civilprocesa likuma 195.pantam ir imperatīvs raksturs, līdz ar ko tiesām minētās normas izpratnē, apmierinot prasību par naudas summas piedziņu, ir pienākums, neatkarīgi no prasījumā izteiktajiem lūgumiem, noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus.

Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillikuma 1756., 1759.panta 1.punktu un 1765.panta otro daļu ir pamats noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no piespriestās, bet nesamaksātās parāda summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, tiesa, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un tiesāšanās izdevumu piedziņu, nosaka termiņu, kas nedrīkst būt garāks par 10 (desmit) dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, sprieduma labprātīgai izpildei. Tiesisku seku sasniegšanai, atbildētājai nosakāms maksimālais termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likumu un Civilprocesa likuma 1., 5., 8., 10., 26., 33., 34., 41., 56., 59., 74., 82., 92., 93., 95., 97., 104., 110., 128., 129., 189. – 195., 204.[1]pantiem, 30.[3]nodaļu, tiesa

nosprieda:

apmierināt pilnīgi sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, maza apmēra prasību pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu Civilprocesa likuma 30.[3] nodaļas kārtībā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, parādu par dzīvojamās ēkas /adrese/, uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un pakalpojumiem, attiecināmu uz dzīvokļa īpašumu Nr.2, EUR 2 283,11 (divi tūkstoši divi simti astoņdesmit trīs eiro un 11 eiro centi) par periodu no 2012.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.septembrim, likumiskos procentus EUR 263,03 (divi simti sešdesmit trīs eiro un 03 eiro centi) par laika periodu no 2014. gada 5.februāra līdz 2016. gada 1. septembrim, un tiesas izdevumus EUR 341,29 (trīs simti četrdesmit viens eiro un 29 eiro centi).

Piedzītie naudas līdzekļi jāpiemaksā sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, kādā no tās kontiem bankā, pēc /pers. A/, personas kods /personas kods/, izvēles:
AS „Citadele banka", LV83PARX0013044380019
Nordea Bank Finland Plc, Latvijas filiāle, LV57NDEA0000083069550
AS „DNB banka", LV63RIK00002013197596
AS „SEB banka", LV65UNLA0050017186820
AS „Swedbank", LV98HABA0551030734837.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu Latvijas Republikai ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 10,85 (desmit eiro un 85 eiro centi).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no 2016. gada 22. decembra, kad taisīts un pasludināts spriedums, Zemgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Jelgavas tiesā, ja pastāv Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktie apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamati.

Tiesnese M.Griķe